

קונטרס

נְעִימוֹת אֲמוּנָה

בו יבאר, איך שהאמונה הקדושה בו יתברך היא עקר
הנעם והערבות, ואיך שִׁיכוּלִים להפך את כל המרירות
העצבון והדפאון על-ידי האמונה הקדושה בו יתברך אל
מכלית הנעם והחיות האמתית.

★

בְּנֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֶי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן,

בְּרַצִּינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנּוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנֵנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִסְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיה

רַבֵּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, קְתוּבִים וּמֵאמָרֵי חֻכְמֵינוּ

הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

★

הוּכָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְבִּי"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: צְרִיךְ
לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר
תָּמִיד עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶהוּ
עֵקֶר שְׁלֵמוֹת מְדֻרְגֶת הָאֲמֶת,
וּכְשֶׁעוֹסֵק תָּמִיד בְּתַפְלָה, יָדַע
שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּמַדַּת הָאֲמֶת.
(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן קסג)

קונטרס

נְעִימוֹת אֲמוֹנָה

.א.

אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיִס בְּעַצְמָךְ אֲמוֹנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, לֵידַע בִּידְעָה בְּרוּרָה, אֲשֶׁר הַכֹּל
לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי
פְּרָטִית, וְאִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמָטָה, אֶלָּא אִם
מִכְרִיזִין מִלְמַעְלָה (חֲלִיז' ז.), וְאִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן
לְחִבְרוֹ, וְאִין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ כְּמֵלֵא
נִימָא (יוֹמָא לַח.), וּבִידְעוֹת אֱלוֹי יִמְשְׁכוּ עָלֶיךָ כָּל מִינֵי
עֲרֻבוֹת, נַעֲם, זִיו וְחַיִּית אֲמַתִּיִּים, כִּי עָקַר מֵה שְׂאֵתָה
סוּכַל כָּל-כָּף בְּחַיִּיךָ הוּא מִפְּנֵי שְׂאִין אֲמוֹנָתְךָ בְּרוּרָה
וּמְזַכָּת כָּל-כָּף, עַד שֵׁשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׂאֵתָה שׁוֹכַח
לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ, וְאַתָּה חוֹשֵׁב כְּאֵלוֹ בְּנֵי אָדָם

יכולים להרע לך או להיטיב לך, וכשביל זה אתה תמיד נמצא במתחים ובפחדים גדולים, אבל אם תזכה לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך, ותדע כי לא ירע לך שום דבר מבלעדי הקדוש ברוך הוא, אז תרגיש נעימות בחיך, ותעבר על הכל בשמחה.

ב.

ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח בעצמך העצבות והדכאון רגע אחד, רק תכף ומיד רויץ וברח לך אליו יתברך, ותמשיך על עצמך נעימות האמונה הקדושה, אשר אין לך עוד נעם וערכות, זיו וחיות כמו מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, אשר אז כל מהלך מחשבתו משתנה לגמרי, וכן כל חייו הם כבר חיים אחרים, כי האמונה הקדושה מכנסת נעם וערכות באדם, וזוכה לישוב דעת אמתי ונצחי, ואין לך עוד ישוב הדעת יותר גדול, כמו הזוכה להכניס את עצמו באמונה הקדושה — לידע ולהאמין שהוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, והפל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום טבע ומקרה ומזל כלל, רק בכל תנועה

וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן
הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ, וְעַל-כֵּן אֵין לְאָדָם רַק לְבוֹא
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עִם כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁלוֹ,
וְלִשְׁפָךְ אֶת לְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפָּר לוֹ הַכֹּל, כַּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּר בְּשִׁפְת
הָאֵם שֶׁלוֹ; אַחִי, אַחִי! אֵין לָךְ עוֹד עֲרֻבוֹת וְנְעִימוֹת
יוֹתֵר מִזֶּה, וּמִמֶּשׁ עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ, וּבְיָדָי
בְּהַתְחַלָּה יִהְיֶה לָךְ קֶשֶׁה וְכִבֵּד לְקַיֵּם זֹאת, כִּי זֶה יָבוֹא
לָךְ קֶשֶׁה, וְכֵן אֵין אֲמוֹנַתְךָ שְׁלֵמָה, אֲבָל אִם
תִּהְיֶה עֹקֵשׁ בְּדַבְּרֵי זֶה — לְדַבֵּר וְלִשְׁיַח עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
אֲזִי תִזְכֶּה שֶׁתִּבְנֶה לָךְ הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְסוּף הַכְּבוֹד
לְבוֹא אֵלֶיךָ.

ג.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֱהוּבִי, אַחִי, כִּי כָּל מֶה שֶׁאַתָּה רוֹאֶה
בְּעֵינֶיךָ, הַכֹּל בְּשִׂכִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כִּי בְּאֵמֶת עֲלֶיךָ
לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִתְלַבֵּשׁ
עֲצָמוֹ בְּלִבוֹשׁ הַזֶּה שֶׁלִּמְרֵאָה עֵינֶיךָ — דוּמָם, צוּמָח,
חֵי, מְדַבֵּר, הַכֹּל בְּשִׂכִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן — לְרֵאוֹת אֶל

מִי תִפְנֶה, וְאֵל מִי תִשְׁתַּקֵּק, וּמִי שָׁאִין לוֹ שְׂכָל וְאֲמוּנָה,
 הוּא נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַגְּשָׁמִיּוֹת, עַד שֶׁלֹּא עוֹלֶה לוֹ בְּדַעְתּוֹ,
 שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם נִמְצָא,
 וּמִמֶּילָא נִתְגַּשֵּׁם וְנוֹפֵל בְּפַח יְקוּשׁ, וְכִמוֹ שֶׁהוּא
 בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּמוֹ-כֵן הוּא גַם בְּרוּחָנִיּוֹת, הֵינּוּ כְּמוֹ
 שֶׁבְּגִשְׁמִיּוֹת יֵשׁ נִסְיוֹן גָּדוֹל לְכֹאֵן וּלְכֹאֵן אִם לְהִסְתַּכֵּל
 אֶל צַד הַקְּדוּשָׁה, וּלְחַפֵּשׂ אַחֲרֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, אוֹ אִם
 לְהִסְתַּכֵּל בְּגִשְׁמִיּוֹת הַדְּבָר וּלְהַפְרִידוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-
 כֵן בְּרוּחָנִיּוֹת יֵשׁ אוֹתָהּ הַבְּחִירָה, כִּי בְּכָל עֲנִין וְעֲנִין יֵשׁ
 זֶה לְעֵמֶת זֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּקְדוּשָׁה יֵשׁ צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
 הַדְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, וּמִמְשִׁיף נְעִימוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 עַל כָּל מְקַרְבָּיו, וּמֵאִיר עֵינֵיהֶם לְהִסְתַּכֵּל רַק אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וּמַעֲלָה אוֹתָם בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כְּמוֹ-כֵן זֶה
 לְעֵמֶת זֶה יֵשׁ גַּם שְׂקָרִים הַעוֹשִׂים הַיּוֹת וְהַזִּיּוֹת,
 תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת, וְהֵם צְבוּעִים וְשְׂקָרִים, וּכְנִי אָדָם
 רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם, וַיֵּשׁ לָהֶם הַמוֹן אֲנָשִׁים, וּכְאֵמֶת הַכֹּל
 שֶׁקָּר וְכֹזֵב וְדַמְיוֹן גָּדוֹל, לֹא אוֹר וְלֹא נֶעֱם וְלֹא טַעַם
 אֶצְלָם, רַק בְּשִׁכִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם,
 הַקִּימוּ וּפְרָסְמוּ אוֹתָם, כְּדִי לְרַאוֹת אֶל מִי תִמְשָׁךְ עֲצָמָךְ;
 וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבוֹחֵר תָּמִיד בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
 בְּרוּחָנִיּוֹת רַק בְּמָקוֹם שֶׁמְגַלִּים לוֹ אֵת נְעִימוֹת הָאֲמוּנָה

הקדושה בו יתברך, ופותחים לו את הדעת והשכל, שגם הוא יתחיל להשתוקק אליו יתברך.

ד.

ראה אהובי, אחי היקר, להמשיך את עצמך תמיד אליו יתברך, אשר אין לך עוד נעם וערכות וידידות, זיו וחיות יותר טוב מזה — שהאדם ממשיך עצמו אליו יתברך, ואף אם אתה יודע את גריעות מעשיך וירידותיך ונפילותיך, שנפלת ונשלכת בבוץ, עם כל זאת בזה שתזכה להמשיך את עצמך אליו יתברך, ותפנס אל תוף האמונה, בזה בעצמו ימחל לך הקדוש ברוך הוא, כי על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל מעשיך, כי אצלו יתברך מאד מאד יקרה מדת האמונה הקדושה, שהאדם המסתובב בגשמיות העולם הזה המלא הסתרות וכסויים, והכל נראה בדיוק ההפוך מהאמונה הקדושה, ועם כל זאת בתקף ירידתו ונפילתו והשלכתו וקלקול מעשיו, הוא מחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ואינו מיאש את עצמו כלל, זה עקר החשיבות אצלו יתברך, והוא יתברך מתפאר עם האדם הזה בכל העולמות; ועל-כן.

אֶהוּבִי. אַחֵי הַיָּקָר, מִכֹּל מֵה שָׂרָק עוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת. אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל
 עֲצָמְךָ נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתֵאחֲזוּ אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ לְעוֹלָם לֹא תִפְּל, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
 לְרַחֵקךָ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִפְלוּ מֵעַמְקֵי עַמְקִים, מִשְׂאוֹל
 הַתְּחַתִּית וּמִתְחַתִּיו, שְׁנֹלְכֵדֶת לְשֵׁם, גַּם מִשֵּׁם יְכוּלִים
 לְצֵאת עַל-יַדֵּי תִקְוָה הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.

.ה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְהִתְיַשֵּׁב הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
 בְּזֶה הָעוֹלָם, וְתִרְאֵה אֵיךְ שֶׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם פּוֹרְחִים,
 הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, וְאֵין לָךְ יוֹם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עַל הָאָדָם
 אֵיזָה מִשְׁבֵּר אוֹ אֵיזוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, אוֹ שְׁמֵרְגִישׁ
 בְּעֲצָמוֹ אֵיזוֹ נַחֲיִתוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת, שֶׁכֹּל זֶה מְכַנִּים
 בּוֹ מְרִירוֹת בְּחַיֵּיו מְאֹד מְאֹד, וְכֹל זֶה בָּא כִּי אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ
 אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחוֹשֵׁב כְּאִלוֹ הָאָדָם יְכוּל
 לְקַחַת אֵיזָה דְּבָר בְּעֲצָמוֹ, וּמִזֶּה בָּא לוֹ שְׁנֵתְמַרְרִים חַיָּיו,
 וְנִשְׁבֵּר כָּל-כֶּךָ, מֵה שְׂאִין בֶּן, כְּשֶׁאָדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ
 בְּתוֹךְ הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּחַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁטוֹת גְּמוּר,
 וְיֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵין אָדָם

נוגע בַּמָּה שְׁמוּכָן לַחֲבֵרוֹ, וְאִין מַלְכוּת נּוֹגַעַת בְּמַלְכוּת
 חֲבֵרְתָּהּ אֶפְלוּ בְּמֵלֵא נִימָא, וּמָה שְׁלֵא שִׁיף לּוּ מִמִּילֵא
 לֹא יְבוֹא אֵלָיוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפְן, אֶפְלוּ שִׁיעֶשֶׂה כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת וְהַשְׁתַּדְּלוֹת לֹא יוֹעִיל לּוֹ כָּלֵל, וְאִזּוּ כְּשִׁמְכְנִים אֶת
 עֲצָמוֹ בְּאֲמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת כְּזֹו, אִזִּי דִיקָא מְרַגִּישׁ
 נְעִימוֹת הַחַיִּים, כִּי נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה מְכַנְסַת
 בְּאֲדָם נְעִימוֹת בְּחַיֵּי הַפְּרֻטִּים, בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם, עַד
 שְׁנֹשְׁתָּנָה לְגַמְרֵי, וְכָל מֵהֵלֶךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ כְּכֹר מִשְׁתַּנָּה
 לְטוֹב, כִּי סִבַּת כָּל הַצְּרוֹת וְהַמְרִירוֹת הִיא רַק שְׁנֻעָתָךְ
 עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, חֵס וְשְׁלוֹם; עַל-כֵּן רְאֵה,
 אֱהוּבֵי, אַחֵי הַיֶּקֶר, לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ נְעִימוֹת
 הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִדַּע הַיֵּטֵב, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ לְכַדּוֹ
 מְלֶךְ, וְהוּא לְכַדּוֹ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻשְׁבוֹן צְדָקָה, וּמָה
 שְׁשִׁיף לָךְ מִמִּילֵא יְבוֹא אֵלָיִךְ, וְאַתָּה לֹא צְרִיף לְדָאג
 כָּלֵל, רַק רְאֵה לְדַבֵּק עֲצָמְךָ תָּמִיד בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוּ יִשְׁתַּנּוּ
 כָּל חַיֵּיךָ לְטוֹכָה, וְתִרְגִּישׁ נְעִימוֹת וְעִרְבוֹת בְּחַיֵּיךָ; אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁמַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה!

עצמך אל תוך האמונה הקדושה עם כל חושֶׁיך. הינו
 שתשתדל לחקק בדעתך אמתת מציאותו יתברך. ואיך
 שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. והכל לכל
 אלקות גמור הוא. ודומם. צומח. חי. מדבר. הם
 לבושים לגבי האין סוף ברוך הוא המתלבש עצמו
 כביכול בהם. כדי שתהיה לנבראים איזו תפיסה
 כביכול בו יתברך. ואז פשיתודע ויתאמת לך דבר זה.
 אז דיקא תתחיל להרגיש נעימות בחיֶיך. כי כל זמן
 שאין האדם טועם באמת נעימות האמונה הקדושה.
 ולא ברור לו שום דבר. והוא מלא קשיות וספקות וכו'.
 עדין הוא מבהל ומבלבל עד מאד, אשר משם באים כל
 המרירות וההרפתקאות שעוברים עליו. ותכף ומיד
 כשרק נסכם בדעתו דבר זה. ומכניס כל חושיו בתוך
 האמונה הקדושה. אז כל חייו משתנים, והוא תמיד
 דבוק בחי החיים בו יתברך.

.ז

צריך שתאמין באמונה ברורה ומחלטת, כי השם
 יתברך הוא אב הרחמן והוא משנה את הטבע פרוצונו.
 ובורא את עולמו יש מאין המחלט ממש. וכל מה

שֶׁתִּכְנִיס עֲצֻמָּךְ בְּאֲמוֹנָה זוֹ, עַל־יְדֵי־זוֹ בְּאֵמַת תּוֹכָה
 לְהַפִּיךְ אֶת כָּל מִינֵי הַגְּזֵרוֹת וְהַדִּינִים לִישׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים,
 וְתַהַפֵּךְ אֶת הָרַע לְטוֹב, וְתוֹכָה שְׂיַעֲשׂוּ לְךָ נְסִים נְגִלִים,
 וְתַהֲיֶה פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.

.ח.

אֶהְיֶה אִתְּךָ! רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ לְגִמְרֵי
 בְּאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, כִּי אֵין שׁוּם
 מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבִידְעוֹת אֱלוֹ תוֹכָה
 לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּטוֹב וּבְנִעִימִים, וְתִרְגֵּשׁ נְעִימוֹת
 בְּחַיֶּיךָ, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְבַטֵּל אוֹתְךָ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
 שְׁלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר
 מְשַׁבְּרִים וְנְגִלִים, מְרִירוֹת וְדִינִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת
 הַדַּעַת, עוֹבְרֵי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּחַיֶּיךָ, וְאֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר
 עַל־זוֹה, רַק עַל־יְדֵי תַקְּףָה הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ יוֹתֵר בְּמַדַּת
 הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ־כֵן בְּנִקְלָלוֹ לַעֲבֹר עַל הַפֶּל, כִּי
 הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה כּוֹלֶלֶת בְּתוֹכָהּ אֶת כָּל הַמַּדּוֹת
 הַטּוֹבוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי הַסְּבָלָנוֹת
 וְהָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וּכְשִׁישׁ

לְאָדָם סִבְלָנוּחַ. יֵשׁ לוֹ כְּבוֹד הַכֹּל, כִּי כָל הַצְרוֹת
וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁבָּאִים וְעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, בָּאִים
לוֹ עַל-יְדֵי אֵי סִבְלָנוּתוֹ, וְזֶה מְמַר אֶת חֲיָיו, עַד שֶׁקָּשָׁה
וְכָבֵד עָלָיו לְעֵבֵר אֶת הַיּוֹם, וְהִהְכַרְחַת לוֹ לְהִשְׁכַּר מְרַב
צְרוֹת וּמְרִיבוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, אֲכַל עַל-
יְדֵי מִדַּת הָאֲמוֹנָה הַקְדוּשָׁה. יְבוֹא אֶל מִדַּת הַסִּבְלָנוּת,
אֲשֶׁר בָּהּ כְּבוֹד תְּלוּיֹת כָּל הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת, וְיִיכַל לְעֵבֵר
אֶת הַיּוֹם בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְיִרְגִישׁ נֶעֱם זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ
יְתֻבְרָךְ, וְיֵאִיר לוֹ תְּמִיד.

ט.

צְרִיף שְׁתַּמְסַר עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵל תוֹךְ הָאֲמוֹנָה
הַקְדוּשָׁה, שְׂאֵז דּוֹקָא תְּרַגֵּישׁ נְעִימוֹת בְּחַיֶּיךָ, כִּי כָל זְמַן
שֶׁאֵין הָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּתוֹךְ הָאֲמוֹנָה
הַקְדוּשָׁה בְּפִשְׁטוֹת גְּמוּר — לִידַע כִּי אֵין נִמְצָא מְצוּי
מִבְּלַעֲדֵי מְצִיאֹתוֹ יְתֻבְרָךְ, וְהַכֹּל לִפְלֵ אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא,
רַק נְחַלְבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר לְמִרְאֵה עֵינָיו —
רוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן
וְקִיּוֹם הַבְּרִיאָה, וְאֵז פְּשִׁיכְנִיס דְּבָר זֶה הֵיטֵב בְּדַעְתּוֹ
וּבְלִבּוֹ, אֲזִי יִרְגִישׁ בְּאַמֶּת מַה נִּקְרָאת נְעִימוֹת אֲמִתִּית.

כי בלא אמונה, האדם אבוד לגמרי. כי על כל אחד ואחד עוברים בכל יום משברים וגלים כאלו, אשר לא יאמן כי יספר, וכמעט שמאבד עצמו לדעת מרב צרותיו ויסוריו ומרירותו והרפתקאותיו, מכל מה שעובר על כל אחד ואחד, אבל כשיכניס עצמו אל תוך האמונה הקדושה, אז דיקא ירגיש טעם אחר בחייו, ויוכל לעבר ולדלג על הכל, כי האמונה הקדושה סגלתה גדולה עד מאד; אשרי מי שמכניס עצמו אל תוך נעימות האמונה הקדושה.

י

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בכל בקר מחדש אל תוך נעימות האמונה הקדושה — להאמין בו? תברך, אשר לא יארע עם האדם שום דבר — הן גדול והן קטן בלי רצונו יתברך, ועל-כן מה לך לצאת ולריב עם בני אדם? מדוע לא תהיה רגיל לברח רק אליו יתברך לכד, ותפרש את כל שיחתך ואת כל לבך רק אליו יתברך לכד, אשר רק הוא יכול לעזור ולהושיע לך, ומדוע תאכל את לבך ותמרר את חייך מכל מה שעובר עליך? ! ואז אם תהיה חזק בזה, הינו

בְּאַמוֹנָה הַקְדוּשָׁה. אִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

י א.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת כי אין עוד דבר
טוב כמו מדת האמונה הקדושה. אשר מי שמכניס את
עצמו בתוך האמונה הקדושה כל חייו הולכים כבר
בצורה אחרת, כי שומר על דבורו, כי הלא הוא יתברך
נמצא כאן אתי, עמי ואצלי, וכן שומר עצמו מפעם
וקפידות, כי הלא יודע בידיעה ברורה ומחלטת, אשר
הכל לכל אלקות גמור הוא, והכל מתנהג רק
בהשגחתו הפרטי פרטית, ועל-כן מה שיך להתעצבן
או להיות בכעס וקפידות? וכן שומע ורואה מכל דבר
רק אלקות — רמזים ממנו יתברך, איך להתחזק עצמו
במצבו ובכירידתו, ובכל מה שעובר עליו ברוחניות
ובגשמיות גם יחד, וכל מהלך מחשבתו כבר סוכב כפי
אמתת מציאותו יתברך, וזה נקרא איש רוחני, ואשרי
ואשרי לאדם כזה, שחי חייו בצורה כזו, שאז עולמו
רואה בחייו, ועוד בחיים חיותו הוא נמצא בגן העדן
העליון; אשרי לו!

יב.

אהובי, אחי היקר! בתקף הקטנות והדחקות שלך, ראה להמשיך גם שם את נְעִימוֹת הָאֲמוּנָה הקדושה, ואל תפל בדעתך, כי גדול אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא — אִם תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּמַצְבְּךָ, וְלֹא תַפֵּל בְּדַעְתְּךָ כְּלָל; עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְכָל אֶחָד שׁוֹלְחִים נְסִינּוֹת אַחֲרֵים וְכוּ', וְכָל אֶחָד נּוֹפֵל בְּכָל פֶּעַם בִּירִידוֹת וּנְפִילוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי לְרַאוֹת אִיךָ יַעֲמֵד עַל עַמְדוֹ, וְאִיךָ יַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּמַצְבּוֹ, וְלֹא יִשְׁכַּר מְשׁוֹם דְּבַר שֶׁפְּעוּלָם, וְאֵל כָּל זֶה זֹכִים דִּיקָא עַל־יְדֵי שְׁמַמְשִׁיךָ עַל עֲצָמוֹ נְעִימוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְיִודַע בְּבִרְרוֹ, אֲשֶׁר הֵכֵל אֱלֹקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וַתְּנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם.

יג.

ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך ביותר במדת האמונה הקדושה, אשר אין לה נעם וזיו וחיות כמו נְעִימוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה — לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, לִידַע כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת

בלעדיו יתברך כלל, וכל מה שעובר עליך ברוחניות
 ובגשמיות, הכל בהשגחה נפלאה ממנו יתברך
 המשגיח על כל בריה בפרטי פרטיות, בהשגחה נוראה
 ונפלאה מאד, ואין תנועה שלא תהיה משגחת
 בהשגחה פרטית, וכשתדע דבר זה, ותתברר לך ידיעה
 זו בכרוך גמור, אז דיקא תרגיש נעימות בחייה, ולא
 תירא ולא תפחד משום דבר ומשום בריה שבעולם,
 ועליך לדעת, אהובי אחי היקר, כי קדם שזוכים להגיע
 לגלוי נפלא כזה באמונה הקדושה, מנסים את האדם
 בנסיגנות קשים ומרים עד מאד, שסובל צער ויסורים
 ממנו בעצמו וכו', ונופל בעמקי עמקים וכו', וכן סובל
 מבני ביתו ויסורים מרים וכו', וכן סובל מבעלי בחירה
 בזיונות ושפיכות דמים וכו', שמחרפין ומגדפין אותו
 וכו', ומדברים עליו כל דבר אסור וכו', ומוציאים עליו
 שם רע וכו', דברים שלא עלה אפלו על דעתו וכו', ואז
 אם עומד על עמדו, וחזק באמונה פשוטה לברוח רק
 אליו יתברך ומסלק את דעתו ושכלו לגמרי, ובא לדבר
 עמו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו, ומספר לפניו
 יתברך את כל מה שמעיק לו בפרטי פרטיות בדיוק
 כמו שמדבר הבן עם אביו, ואיש אל רעהו הטוב, כן
 הוא מדבר עמו יתברך, ומספר לו הכל וכו', אחי.

אָחִי! אֵינְךָ יְכוּל לְחַאֵר וּלְשַׁעַר בְּשֹׁכֵל אָנוּשִׁי אֶל אֵיזָה נֶעֱם וְאֶל אֵיזוֹ עֲרֻבוֹת תּוֹכָה. אִם רַק תַּחְזִיק מֵעַמֶּד, וְלֹא תִהְרַהֵר אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ כְּרַגְעַ מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי דִיקָא עַל-יַד־יִזְוָה יִפְתָּחוּ לְךָ שַׁעֲרֵי הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת, וְתוֹכָה לְהַרְגִישׁ נֶעֱם-וְעֲרֻבוֹת וְזִיו וְחַיִּית, עַד שֶׁלֹּא יַעֲלֶה לְךָ כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה כְּרַגְעַ, וְלֹא יִכָּאֵב לְךָ כְּכֹר שׁוֹם דְּבָר, כִּי נִכְלַלְתָּ לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּכְכֹר לֹא תִרְאֶה מִשׁוֹם דְּבָר רַק אֲמַת-מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא יִהְיֶה הַפְּרֵשׁ אֲצִלְךָ בֵּין הַיּוֹתֵף עֲרִין בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבֵין אִם תִּהְיֶה כְּכֹר בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי כְּכֹר אֵינְךָ צְרִיף שׁוֹם דְּבָר רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

י.ד.

צְרִיף שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי לִזְכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּרוּשָׁה, אִי אֶפְשֵׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן כִּי אִם כְּשִׁעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו — הֵן מַעֲצָמוֹ וְהֵן מְאַחֲרִים, כִּי בְּזֶה שֶׁלֹּא תִקְרָא תִגֵּר, וְלֹא תִהְרַהֵר אַחֲרֵי הַמְּקוֹם בְּרוּף הוּא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְלֹא תִשְׁאַל שׁוֹם קְשִׁיוֹת — מְדוּעַ הִרְשָׁעִים וְקָלִי הָעוֹלָם עִכְשָׁו מְצִלִּיחִים וְעוֹשִׂים חֵיל וְכוּי? וְהַכְּשָׁרִים וְהַיְרָאִים הָאֲמַתִּיִּים הֵם עֲרִין לְלַעַג וּלְקָלֶס בְּעֵינֵי הַכָּל וְכוּי.

וְכִשְׁתֹּאֲרִיךְ אַפֶּךָ וְלֹא תִשָּׂאֵל שׁוֹם קִשְׁיוֹת וְכוּ', וְלֹא
 יַעֲלֶה לְךָ בְּדַעְתְּךָ שׁוֹם סִפְקוֹת וְכוּ', וְקִרְרוֹת. חֵס
 וְשְׁלוֹם, רַק תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִז
 דִּיקָא תּוֹכַח לְהַגִּיעַ אֶל נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ, וּמִמֶּשׁ תִּרְגִּישׁ נְעִימוֹת וְזִיו כְּזֶה,
 שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהִסְבִּיר לְאַחַר כָּלֵל, כִּי עַל זֶה נֹאמֵר (תְּהִלִּים
 קל"ה): כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל הוֹי"ה; אֲנִי דִיקָא, כִּי אִי
 אֲפֹשֶׁר לְהִסְבִּיר דְּבַר זֶה לְאַחַר, כִּי כָּל אֶחָד כְּפִי שֶׁמִּשְׁעַר
 בְּדַעְתּוֹ גִּדְּלַת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ וְנְעִימוֹת אוֹרוֹ הַמְּאִיר לוֹ
 דִּיקָא, דְּבַר זֶה קָשָׁה לְהִסְבִּיר לְאַחַר (עַיֵן שִׁיחוֹת הַר"ן,
 סִימָן א'): וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּשְׁמִים עֲצָמוֹ כְּשׁוֹר לְעוֹלָם
 וְכַחֲמוֹר לְמִשְׁאֵל לְסִבְלָה עַל כָּל מָה שֶׁבָּא עָלָיו, וְדוֹמֵם
 וְשׁוֹתֵק וּבּוֹרַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִז דִּיקָא יִזְכֶּה
 לְגִלּוּי אוֹר וְהָאֲרָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁיִּרְקַד וְיִקְפֹּץ מְרַב נְעִימוֹת, וְלֹא יִדַּע מָה
 לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּרוֹ יִתְבַּרֵךְ; אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְסִבְלָה כָּל מָה
 שֶׁעוֹבֵר עָלָיו; אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְדוֹם וְלִשְׁתֵּק עַל הַכֵּל, כִּי
 אִז דִּיקָא יָבוֹא עַל מִבְּקָשׁוֹ וְיִזְכֶּה לְחַיֵּי נַעַם אֲמִתִּיִּים,
 אֲשֶׁרֵי לוֹ!

טו.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר, אֲשֶׁר הַנְּסִיּוֹן הַכִּי
גָדוֹל לְכֹל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הָאֲמוֹנָה הַפְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ. כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲפִץ חֶסֶד הוּא, וְרוֹצֵה
לְהִיטִיב לְבְרִיּוֹתָיו, וְעַל-כֵּן הַלְבִּישׁ וְהַסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ
בְּכֹל מִינֵי לְבוּשִׁים וְהַסְתְּרוֹת, עַד שֶׁיִּהְיֶה קָשָׁה וְכָבֵד
מְאֹד מְאֹד לְמַצֵּא אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וּלְהַרְגִּישׁוֹ בְּגִלּוּי וְכוּ',
וְמָה גַם שְׂתַכְלִית הַהַפּוּךְ — נִדְמָה כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ,
אֲשֶׁר אֵלֶּה הַרְשָׁעִים וְקִלֵּי הָעוֹלָם גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ וְעָשׂוּ
חֵל, וְאֵלוֹ הַכְּשָׁרִים וְהִירָאִים הָאֲמִתִּיִּים הֵם לְלַעַג
וְלִקְלָס בְּעֵינֵי כָלֵם, עַד שֶׁאֵין לָהֶם שׁוֹם חֲשִׁיבוֹת וּמַעֲלָה
כָּלֵל, וְכֹל הַמְקַדֵּשׁ בְּיוֹתֵר, חָרַב בְּיוֹתֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
כְּשִׁזְכוּהַ הָאָדָם לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי כַחוֹת וּבְכֹל
מִינֵי עֲצוֹת לְהֵאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמוֹנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר
אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גָּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא יִהְיֶה
נֹעֵשֶׂה מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ יִזְכֶּה
סוּף כָּל סוּף לְשַׁבֵּר אֶת הַהַסְתְּרוֹת, וְיִפְשֹׁט אֶת
הַלְבוּשִׁים, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים
בְּגִלּוּי רַב מְאֹד, וְיִתְעַנֵּג בְּנֶעֱם, עֲרֻבוֹת, זִיו, חֵיוֹת יְדִידוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִזֶּה; אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַלֵּק

דעתו לגמרי. ואינו מסתפל על כלל העולם. רק בורח
 תמיד אליו יתברך בשיחה בינו לבין קונו. אשר על-
 ידי־זה יזכה באמת להגיע אל תכליתו הנצחית.

טז.

ראה, אהובי, אחי היקר. להכניס את עצמך בתוך
 נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הקדושה, ולא יעשה אצלך שום רשם
 מה שנעשה בעולם — הן לטוב והן חס ושלום,
 להפוך. אתה ראה לדבק עצמך תמיד רק בו יתברך
 בדבקות אמת. ותרגיל עצמך לגלות ולפרסם לכל בריה
 את אמתת מציאותו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור.
 וראה שלא יהיו לך דבורים אחרים, רק דבורי אֲמוֹנָה
 והשגחה פרטית. וזה יחזק אותך לעמד על עמך לכל
 תפל, חס ושלום, בנוקבא דתהומא רבא. עי עליך
 לדעת, אשר בזה העולם האדם נמצא בכל עת ובכל
 רגע בסכנה גדולה, שלא יפל בפח יקוש מרב הנסיונות
 שעוברים עליו — הן מעצמו והן מבני ביתו וילדיו,
 והן משכניו וחבריו, שסובל מכלם צרות ויסורים,
 רחמנא לצלן. אשר בנקל לו על־ידי־זה להחליק, חס
 ושלום, ולהתקרר מהאמונה הקדושה. עד שיכוא לירי

כפירה גמורה, חס ושלום, אשר אז הוא כְּכֹר בְּנוֹן
שְׁעָרֵי טְמֵאָה, שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד מְאֹד לְצֵאת מִשָּׁם; עַל-כֵּן
רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהִדְבֵּק עֲצָמָּךְ
רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּצְרֹךְ בְּדַעְתְּךָ, כִּי אֵין בְּלַעֲדֶיךָ
יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן הַפֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
בְּעֲצָמוֹ, וּבָזָה תִּהְיֶה לְךָ שְׁמִירָה גְרוּלָה לֹא לְהַחֲלִיק, חָס
וְשָׁלוֹם, וְלֹא לִפְלֵ כִפֹּחַ יְקוֹשׁ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת חֲזֵק וְאַמִּיץ בְּזָה
הָעוֹלָם וְהוּא תָּמִיד רְבוּקָ בְּחַי הַחַיִּים; אֲשֶׁרִי לוֹ!

יז.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! רָאָה לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי
בְּתוֹךְ הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה, כִּי עָקַר
הַנֶּעֱמָ, וְהַעֲרֹבוֹת, וְהַחַיִּית, וְהַזִּיּוֹ, וְהַיְדִידוֹת הוּא לְהַרְגִּישׁ
תָּמִיד אֶת נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ
אֵלֶיהָ, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר
בְּאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, יוֹתֵר נֶעֱמָ וְעֲרֹבוֹת מְרָגִישׁ, וְיוֹתֵר
טְהוֹרָה וְקֹדֶשׁ נִכְנָסִים בּוֹ, כִּי הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה מְטַהֵרֶת
וּמְקַדְּשֶׁת אֶת הָאָדָם; עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֹבוֹת זֵיו הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.

וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. אֲשֶׁר זֶה הוֹלֵךְ יַחַד עִם
הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה. כִּי כָּל מֶה שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּיוֹתֵר. כְּמוֹכֵן יִפְתַּח פִּיו וַיְדַבֵּר וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו; אֲשֶׁר לֹא!

יח.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! רֵאֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ
נְעִימוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז תִּרְגִּישׁ חַיִּית אַחֲרֵת
בְּחַיֶּיךָ. כִּי עֵקֶר הַחַיִּית שֶׁל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא
הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּמְשָׁכֶת מִמְּקוֹם גְּבוּהָ מְאֹד מְאֹד.
וְכָל מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּתוֹךְ הָאֲמוֹנָה
הַקְּדוּשָׁה, יוֹתֵר חַיִּית וְאוֹר, שֶׁפַע וְזִיו מְרַגֵּישׁ; אֲשֶׁר מִי
שֶׁחֹזֵק בְּאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז יַחֲיֶה חַיִּים נְצַחִיִּים
תָּמִיד!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

